

UNITÁRIUS

ÉRTESÍTŐ

B E T L E H E M.

„Látták az én szemeim az Üdvözítőt.“
Lukács ev. II. 30.

Jól ismert igaz történet. Régi: és mégis mindig új. Mintha most — a mi szemünk előtt — menne végbe az a jelenet, amely új képet adott a világnak. Kövessük hát mi is áhítatos lélekkel a szent családot! Az édes Anya, a kiállott fájdalom után, örvend; mert az Élet mosolyog előtte a jászolban. Az édes Apa gondterhelt homlokán simít egyet; hiszen idővel ez a gyöngye gyermek munkatársa lesz neki a műhelyben. Az isteni kegyelem csillagot gyújt az éjszakában; s annak ragyogó sugarával messze földről odahívja a bölcsőket, hogy a csecsemőtől tanulják meg azt a nagy igazságot, amit a tudósok elől elrejtett. Ez a tanulság megér minden aranyat. Megéri a drága illatszereket, amiket magukkal hoztak. Hát az angyali sereg mit csinál? Hirdeti a nagy örömet, mely az *egész népnek* öröme léssen. Nosza pásztorok, ti szabad mezők királyai, ébredjetek ti is. Jertek a kis gyermekhez. Hozzatok neki ajándékba szép szallagos báránykát: hiszen egykor ő is ártatlan áldozat leend. Ez az ő jelképe. Örök symboluma a jámborságnak és hűségnek. — És te reszkető aggastyán, galambösz fejeddel, mire vársz még, mielőtt elbocsátana az Úr tégedet? Mire vársz még a templom csarnokában? Húzd ki magad. Tipegő lépteidet gyorsítsd meg. Eredj elébe! — Látod, most hozzák az üdvözítőt. Vedd karjaidba őt. Imádkozz érette. És amint nevet adnak neki — Jézusnak nevezik — hajtsd meg a térdedet és borulj le az isteni kegyelem nagysága és mélysége előtt. Ez a gyermek Isten fia. Te is

az voltál. Én is az vagyok. Az ő lelke vezérel bennünket minden dolgainkban.

„Látták az én szemeim az üdvözítőt“. Látták. Most látom, amint együtt vannak ismét az egyszerű názárethi kunyhóban — apa, anya gyermekek; s fölöttük égi fényben tündököl a jóságos isteni Gondviselés. Akkor is, mint most, várták, várva várták az emberek a megváltást. Ez az egy család legalább átélte, helyettünk is átérezte a szabadulás édes örömét. S megszabadult rendre a pólya kötlékeiből a kisgyermek is. Csöntörgő lépteivel, hol megvidámitotta, hol aggodalomba ejtette a szent örömtől repedő anyai szívet. A játék is komoly valóság volt neki, hogy majdan játszva diadalmaskodjék az élet dicső nehézségein: a holnap gondján, a mai nap keservén. Látom, most is látom, amint versenyt fut, viaskodik a kis pajtásokkal, testvérkéivel s a szomszéd gyermekekkel. Mindenben ő az első. Ha iskolásdit játszanak: ő a tanító bácsi. Ha törvényszéket: ő a bíró. Ha juhosdit: ő a jó pásztor. Ha kórházat: ő az orvos. Ha templomosdit: ő a főpap Melkizédeknek rendi szerint. Hogy a pajtásoknak örömet szerezzen, sárból, napsugárból gyúr apró csibéket, kontyos pacsirtákat. Rájuk lehel s azok megelevenednek, ide-oda járnak, kelnek, röpködnek s énekszóval dicsőítik a teremtés urát... De a játéknak hamarosan vége van. És a kisgyermek már apja műhelyében forgatja a szerszámokat. Fur, farag, gyalul, ácsol, kalapácsol. Keze alól egymásután kerül ki mindenféle jó, hasznos dolog. S amikor rendes napi munkáját bevégezte már, lágyan ringó bölcsőket csinál, hogy e világ nyomorultjainak ne

kelljen, hozzá hasonlóan, jászolban feküdniök. És amikor nem látta senki, még az édes Apa sem, — titokban furcsa vázat, állványt — keresztet — ácsol. Az állvány töve éppen beleillik a koponyahegy gödreibe; teteje pedig a sarkcsillagra támaszkodik. Ez az igazi Jákob lajtorjája. Az égbe jutni ma is csak ezen át lehet. A keresztbe illesztett rúdnak egyik vége nyugatra, a másik napkeletre mutat... Kér, könyörög, vonz, int, fenyeget, dorgál, hogy értsük meg, becsüljük meg és szeressük egymást, amíg nem késő. Próbálgatja csak úgy a földön, szépszerivel, hogy milyen fekvés esik rajta... Biz'a nem valami kényelmes nyoszolya; de hát, előre bátran; mert „Aki én utánam akar jönni, az tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét és úgy kövessen engemet...” És amiről álmodott beteljesedett. Consummatum est... Jászolban született. Kereszten halt meg. Hallottaiból feltámadott.

Ott, ahol született, Betlehemben, gyönyörű templom emelkedik a hajdani istálló fölött. Ott, ahol meghalt, a feltámadás székesegyháza áll Jeruzsálemben... Mikor fogunk bazilikát emelni a názáreti műhely fölé?... Ez a vezércikk legyen az első téglá a jövő nagy alkotáshoz. Jövel, Uram Jézus, dolgozzunk együtt!!...

Józan Miklós.

ERDÉLY

Erdélyiek egymás között.

Józan Miklós vikárius urunk jubileumán mondta Ravasz László, hogy ahol két erdélyi összetalálkozik, Erdély van már ott.

Hányszor tapasztaltam ennek a megállapításnak az igazságát. Ha végigszámlálom legkedvesebb barátainkat, legkészségesebb segítőársainkat, szegről-végre mind-mind erdélyiek.

Vajjon miért? Ennek a rejtélyes, élő valóságnak a nyitját szeretném megtalálni.

Nem lehet egyszerűen azzal magyarázni, hogy földiek vagyunk, távol otthonról.

Nem lehet a rokonságnak ezt a mély, élő érzését érzélgősségnek nevezni.

Kell legyen mindannyiunkban valami közös vonás, ami egyben másoktól is megkülönböztet.

Foglalkozásomnál fogva rengeteg új embert ismerek meg napról napra s így igazán van alkalmam összehasonlítani az embereket.

Ha természetes, egyszerű, közvetlen emberekkel találkozom, akik még hozzá jóízű humorral viselik szegénységüket, majdnem biztosra vehetem, hogy erdélyiek!

Gazdag ember kevés van közöttünk, de élehetetlenül szegény se sok. A megélhetéshez való az erdélyiek mindig előteremtik, meggazdagodni azonban valószínűleg azért nem szoktunk, mert a pénz, mint öncél, hidegen hagy bennünket.

Egész szellemi és lelki mivoltunkat összefoglalja a józan életfelfogás. S a józan felfogást, azt, hogy általában helyesen ítéljük meg a világban való helyünket, hogy sem a nagyvárosi hóbort,

sem a túlzott alázatosság nem rontja el életünket ennek tulajdonítom, hogy az erdélyi ember közelebb áll a természethez.

Mi sohasem lehetünk nagyvárosi, kövi emberek. A szikla ismerősünk, de az aszfaltot nem tartjuk nagyra.

Nem véletlen, hogy a pestkörnyéki kertvárosokban olyan sok az erdélyi.

Mi nem tudunk fák, levegő és virágok nélkül élni. Az otthonhagyott gyümölcsöst legalább néhány gyümölcsfának kell pótolnia. A hegyre futó szőlő helyett ültetünk néhány rács szőlőt. A hegyi levegő helyett legalább egy kicsi kert illata toluljon be az ablakunkon. Ahogy lehet...

Reményik Sándornak van egy gyönyörű verse, melynek minden szakasza ebben csendül ki: „ahogy lehet.” Nem adjuk fel az életünket, hűek maradunk önmagunkhoz bármilyen nehézségek árán is. Ahogy lehet!

S ha azt hallom néha itt Pesten, hogy az erdélyiek túlélelmesek, tudom, hogy ez a vád igazságtalan s meg fog szűnni, ha mindenki követni fogja az elvünket: *segíts magadon, ahogy lehet.*

A székelyek mindig magukra voltak hagyatva, azért fejlődött ki bennük annyira ez a képesség. Akiknek mindig küzdeni kellett az életért, azok az új szegénységben is hamarabb feltalálják magukat. Jelképes és tényleges értelemben egyaránt: mi megszoktuk, hogy nálunk később érkezik a vetés.

Es nem megalkuvás. Nem azt jelenti, hogy engedékenyek vagyunk, hanem azt, hogy eleinte beérjük kisebb kenyérrel is, csak hogy alkalmunk legyen rátermettségünket bebizonyítani. Mindig úgy cselekszünk, ahogy a hitünk diktálja, még akkor is, ha ennek a nagyvárosiak szerint nincs is értelme. Bármily lassan, naponta közeledünk célunkhoz, ahogy lehet.

Mikor aztán ennek a kitartásnak az eredménye mutatkozik, érvényesülésben. anyagi megerősödésben, — akkor ér a vád, hogy számítóak és élelmesek vagyunk.

Ezért érezzük mi magunkat oly jól egymás között. Egyik erdélyi a másik előtt nem kell mentegesse mostani szegénységét, nem kell bizonygassa a multját. Csak annyit mond: nagyenyedi vagyok, — s mindjárt egy világ támad fel a szavai nyomán.

Ugyanigy nem kell magyaráznunk egymásnak, miért tartunk ki a céljaink mellett. Hiszünk magunkban, bizunk egymásban. Egy sima, elkényeztetett pesti urifü haragjában egyszer oly jól jellemezte a székely diákokat:

— Rongyosak, kopottak s mégis úgy viselkednek, mintha övék volna a világ!

Valljuk be, valóban úgy érezzük, mindent elérhetünk, amit akarunk. Mindent meg tudunk fizetni, hiszen a céljainkért nem sajnáljuk sem az erőnket, sem az egészségünket, a fiatalágunkat, az időnket.

Igy tanultuk ezt otthon.

Erdélyben is: a berendezési tárgyak egyszerűek és régiesek, — talán azért olyan szépek.

De a gondolkozási mód a legnemesebben modern.

A pokrócok, a szőttesek, a cserépkorsók, a vízihordó kártya, a bivalyok, mind egy régi, szinte történelmi világ berendezéseként tűnnek fel előttünk, — már előttünk is, ha hazamegyünk.

Ugyanakkor a szellem friss és eleven.

Ez a sajátos kettősség adja Erdély varázsát, melyet egymás között oly könnyű felideznünk.

Jól esik az is, hogy nem kell magyarázgatni semmit, mert aki még sohasem járt nálunk, oly hamisan képzei el Erdélyt őserdők és medvék hazájának.

Félreismerik Erdélyt s talán mi magunk is most kezdjük igazán értékelni, mikor annyi, itt új törekvésben ismerjük fel az otthoni régi valóságot.

Itt van például a gyümölcsfa és méhészet meghonosítására irányuló küzdelem. Milyen természetesnek vettem gyermekkoromban, hogy az apám nyolcszáz gyümölcsfával ültette körül a gyümölcsösét, díjat nyert a gyümölcsös közepén elhelyezett méhészetével és ősszel kézzel raktuk ki az almát a pince polcaira.

Milyen magától értetődőnek tartottam Tordán, hogy a Martalján, a Szentjánosban, a Bagolyban szegénynek és gazdagnak, iparosnak, ügyvédnek, orvosnak, hivatalosolgának egyaránt megvolt a maga kis szőlője!

Azt sem tartottuk különösnek, hogy a nőszövetségek Erdély egész területén meg vannak szervezve.

Unitáriusoknak, katolikusoknak, reformátusoknak eszükbe sem jutott egymás ellen áskálódni, sőt a zsidókra sem haragudtunk.

A régi iskolavárosok kulturától áthatott levegője ugyan kinek tűnt volna fel?!

Csak most ébredünk értékeink tudatára, mikor itt Pesten ilyen hangzatos nevek alatt találkozunk velük: belterjes gazdaság, telepítés, felekezeti béke, társadalomszervezés, népművelés.

Miudebből persze nem szabad azt a következtetést levonnunk, hogy az itteni ujjászületésre vonatkozó törekvéseket lefitymáljuk, mondván, hogy mindezen mi már túl vagyunk. Dehogyan is vagyunk túl, annál kevésbé, hiszen az otthonmaradattaknak is naponta előlről kell kezdeni mindent.

Erdélyiségünk éppen arra kötelez, hogy teljes erőnkkel valósítsunk meg itt mindent, ami otthon jónak bizonyult.

Sz. Weress Jolán.

Karácsony.

Közeledik az ünnepek királya: Karácsony. Készül testet ölteni a legnagyobb szeretet, — Jézus, — minden idők minden szenvedőjének, minden árvájának, minden elesettjének, minden gyermekének legigazibb és legszeretőbb barátja.

A szeretet törvényét olyannyira megcsufolt világ szívében is átsuhan az örömuzenet: jön Jézus, a világ Megváltója. Vágy ébred a szívekben: jót tenni, apró örömtüzeket gyujtani

a „Gyermek” születésének emlékünnepe, az O nevében, a Rávaló emlékezéssel.

Az Unitárius Nők Szövetsége is örömszerzésben fáradozik. Munkájához az egész unitárius társadalom segítő kezét kéri.

December 21-én, d. u. fél 4 órakor — Isten segítségével, Koháry-utcai templomunkban karácsonyfa-ünnep keretében iskolás gyermekeinknek cukorka csomagot ajándékozunk. Gondoskodunk arról is, hogy ebben az örömben részesüljenek a szórványok iskolás gyermekei is.

December 22 és 23 án elesett testvéreinket részesítjük élelmiszert tartalmazó szeretetcsomagban és a rendelkezésükre álló összeg keretén belül, valamelyes pénzsegélyben.

Amennyiben az adakozások során használt ruhanemű, cipő érkeznek, az elosztás lehető méltányossága szempontjából, összevetve a kínálatot a kereslettel, december 28 és 29-én osztjuk a Nőszövetség helyiségében.

Természetesen vázolt jó szándékainkat csak abban az esetben valósíthatjuk meg teljes egészében, ha testvéreink, mint a múltban is, most is támogatnak bennünket.

Bízunk abban, hogy testvéreink a szűkös időkben is módját ejtik, hogy a testvériség és az összefogás nevében a „Gyermek” ünnepén jusson egy kis öröm azoknak is, kiknek gondozása ránk bízott.

A karácsonyi akció összes bevételéről és kiadásáról szóló elszámolást, mint nyugtázást, közzétesszük az Értesítőben.

Békességes karácsonyban legyen része minden kedves testvérünknek!

A Nőszövetség Elnöksége.

KRÓNIKA

A Dávid Ferenc Egylet ülései.

Egyletünk első októberi műsoros estélye után nagy lendülettel folytatta tovább munkásságát, melynek megállóhelyeiről az alábbiakban számolunk be. Rendes évi közgyűlését kisszámú, de lelkesen érdeklődő közönség előtt november 13-án tartotta, ahol József Miklós díszelnök imája után dr. br. Daniel Gábor elnök megnyitójában reámutatott arra a feladatra, amelyik az egyletre az erdélyi és magyarországi unitáriusság közötti szálak ébrentartására és ápolására vonatkoznak. Ezt a munkát az egylet azáltal kívánja szolgálni, hogy minden esztendőben egy erdélyi vendéglőadót is szívesen lát felolvasó asztalánál. Továbbá pedig folytatni kívánják nagyszerű pestkörnyéki és vidéki vándorgyűléseit, melyek a kapocs ápolása

mellett nem egy helyen szeretetvendégséggel egybekötve szép anyagi segítséget jelentettek szegénysorsú egyházi akcióink támogatására. Dr. Csiki Gábor titkári, Ferencz József pénztárosi és Ujváry László ellenőri jelentését az egylet közgyűlése meglelégedéssel veszi tudomásul, de kéri a tagokat, hogy évi kétpengős tagdíjaikat küldjék el minden alkalommal, mert munkásságunk anyagi alapjait csak ezek a fillérek képezik. A felmentvény megadása és a jövő évi költségvetés letárgyalása után sor került a választmány egyharmadának kisorsolására, de a közgyűlés a kisorsolt tagokat visszaválasztotta. A közgyűlés elhatározta, hogy külön jegyzőkönyvi köszönetet mond dr. Ürmössy Gyula ny. igazgató, tb. elnöknek, hogy alapítványait az elmúlt egyletti évben is tetemesen gyarapította, minek következtében az „Ürmössy Miklós emlékalapítvány“ 453.66 P., a „Simén Domokos alapítvány“ 168.13 P. összegűvé gyarapodott. Az indítványok során Józán Miklós díszelnök javasolja a régi Dávid Ferenc egyletti estélyek felelevenítését, hogy ezáltal az egylet nagyobb jövedelmi forráshoz jusson, dr. Csiki Gábor pedig a gondolathoz csatlakozva, irodalmi kiadványok szorgalmazására tesz javaslatot. A közgyűlés mindkét gondolatot megvalósításra ajánlva, kiadta az elnökségnek.

Dávid Ferenc emlékezete.

November 13-án megtartott estélyünkön Józán Miklós vikárius imádkozott, meleg, megkapó és lelketemelő emlékezéssel. Dr. br. Daniel Gábor megnyitójában egyházalapító mártirpüspökünk előtt hódolt megfontolt, komoly szavakkal. Előadást Kovács Lajos brassói lelkész, háromszékköri esperes tartott „Üzenet a Cenk alól“ címen. Erdély meleg üdvözlétét és üzenetét hozta magával s gondolataiban a tiszta unitárius hit töretlen virágait mutatta meg. Előadásának megfelelő méltatására szűk terünk miatt elegendő helyünk nincsen, de reméljük, hogy azt valahol nyomtatásban mielőbb vizsontlátjuk. A művészi számokat M. Balázs Ibolyka, Kállay Irénke, Nagy Sándor és Laskó Emil látták el, akik az ének, a szavalt és a fuvola hangjain lelküket egyaránt szépen gyönyörködtették. Dr. Csiki Gábor zárszavával ért végett az ünnepség, melyet a templomot valóban zsúfolásig megtöltő közönség hallgatott végig. Az ünnepély után a gyülekezeti teremben negyven személyes baráti vacsorát tartottunk, ahol az egybegyűltek kellemes hangulatban még órákig együtt maradtak.

Pestszentlőrincen

november 15-én az unitárius templomban tartotta meg egyletünk első vándorgyűlését. A pestszentlőrinci unitáriusok és székelyek megtöltötték a templomot és az egész ünnepély a bensőséges melegségnek a jegyében, imádságos hangulatban folyt le. Ferencz József imádsága után Pethő István a pestszentlőrinci hivek nevében köszöntötte az egyletet és a messze földről jött előadót. Dr. Csiki Gábor megnyitójában a mai nap jelentőségét domborította ki. Kovács Lajos esperes-lelkész

előadásában megkapóan fonódott egybe a két templomépitő gyülekezetnek a lelke s az égő csipkebokor megszentelt lángja mellett éreztük, hogy az a hely, ahol egybegyűltünk szent hely. Megrázóerejű erdélyi balladát hallottunk Szokolayné Tompa Márta elmondásában, melyhez hasonló lelki élményben régóta nem volt részünk. Kereki Gábor lelkész szavaltata és Nagy Sándor fuvolaszáma Gálna Sándor harmóniumkíséretével megkapóan egészítette ki a műsort, mely dr. vitéz Nyiredy Géza alelnök lelkes zárószavaival ért véget.

Debrecenben

december 5-én az unitárius templomban tartottunk vándorgyűlést, ahol unitárius hiveink és székely testvéreink vettek részt elsősorban ünnepségünkön. Ferencz József lelkész imádsága után dr. Egyed János egyházközségi gondnok üdvözlö a vendégeket és dr. br. Daniel Gábor elnök pedig megkapó szavakban vázolja találkozásunk értékét és melegét. Dr. Csiki Gábor lelkész „Amivel többet kellene törődni“ címen Erdély iránti kötelességeinkre hívta fel figyelmünket, dr. Szalacsy Rácz Imre író hívünk pedig az unitárius egyház XVI. századbeli multját ismertető „Unus est Deus“ című regényének egyik szép részletét olvasta fel. Szathmáry Endre, Bakó Gábor és Derzsy Zöldike zeneszámai és Baczó Gábor ref. s. lelkész szavaltata szépen egészítették ki a műsort, mely dr. vitéz Nyiredy Géza alelnök zárószavaival lelkes és felemelő hangulatban ért véget. A vándorgyűlés után a megjelentek nagyrésze a baráti társasvacsorán vett részt, ahol kedves hangulatban maradtak együtt.

A JÖVŐ UTJAIN

Unitárius konferencia

A mindent tagadó bolsevizmus el akarja árasztani a világot s a vele barátkozó hatalmak még segítik is, hogy mindent leromboló munkáját minél alaposabban elvégezhesse. Hazánk földjén már megizleltük egyszer a kommunizmust. Az idegen elemek által reánk kényszerített tanácsköztársaságnak és az akkor végzetesen reánk nehezedett lelki szunnyadásnak köszönhetjük, hogy hazánk, mint Csonkamagyarország vérzik négy sebből. Pedig tudhattuk és megjegyezhetjük volna a Mester intő szavait: „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlens.“ Levonva a multból a tanulságot és védelmet keresve a jelen veszedelme ellen, követve a Mester intő szavát összegyűjteni óhajtjuk hittestvéreinket, hogy vigyázzunk és imádkozzunk s igyekezzünk megismerni az evangéliumon keresztül a teendőinket, melyek segítségével testünket megerősíthetjük és megmenthetjük egyházunkat és hazánkat a további pusztulástól.

A konferenciát 1937. év január hó 7—9 napjaira tervezzük délután 5 órától a Misszióház templomában (IX., Rákos-utca 3.).

Előadók: január hó 7-én Sz. Veres Jován újságíró, a „Családi Kör“ folyóirat belső munkatársa és dr. Ujlaki Géza ügyvéd, a „Családvédelem“ szerkesztője a családról tartanak előadást.

Január 8-án Szentiványi Sándor, az erdélyi családokról értekezik.

Január 9-én a Brassai Sámuel ifjusági egyesület részéről Kereki Gábor, a Percelné Kozma Flóra leányegyesület részéről Költő Irén az ifjuság problémáit ismertetik.

Az előadásokat vita követi.

A konferenciát vitéz dr. Nyiredy Géza miniszteri titkár vezeti. Orgonál az áhitat előtt Nagy Sándor művésznövendék. Az ülés előtti áhitatot 7-én Ujvári László, 8-án Hollósy Filep Klára, 9-én Weress Ákos vezetik.

A szombati konferencia után teaestélyt tartanánk. A teajegy ára nem kereső hiveinknek 30 fillér, kereső hiveinknek 60 fillér.

Előadásaink általános jellegűek lesznek, azért hívünk mindenkit: nőt és férfit, öreget és ifjut, gazdagot és szegényt. Ülünk le együtt a Mester lábai elé egy szívvel és egy lélekkel, hogy az ő evangéliuma alapján erősítsük meg hitünket és tegyük lehetővé reményünket egy szebb, egy jobb világ felé való megindulásban.

Jertek, kik megfáradtatok és megterheltettek én megvigasztallak benneteket. Jöjünk a Mester hiv bennünket az igaz világosságra.

BELMISSZIÓ

Nőszövetségi munka Pestszentlőrincen.

A pestszentlőrinci szép templommal egybeépül unitárius kultúrteremben december első vasárnapján színes, művészi, olcsó karácsonyi vásár nyílt meg. A Pestszentlőrinci Nőszövetség jótékony célú vásárja.

Volt itt minden, ami célszerű és karácsonyi ajándéknak alkalmas: kötött holmik, finom terítők, könyvek, képek, lámpaernyők, serpenyők, élelmiszercsomagok, valamennyi az asszonyok sajátkezü munkája, vagy gyűjtésének eredménye. A meghatott, gyönyörködő vásárlók, akik templomzárás után özönlöttek a kulturterembe, alig tudták választani a szebbnél-szebb, olcsóbbnál-olcsóbb holmik között.

Ez a vásár azonban több, mint jótékony célú jövedelmi forrás, ez a vásár újabb bizonyítéka annak az életképességnek, mely a pestszentlőrinci Nőszövetséget megalakulása óta jellemzi.

Alig hat hete, hogy a Nőszövetség elindult s azóta már rendszeres varrodélutánok, egy kitűnően sikerült teaestély s most ez az eleven forgalmú karácsonyi vásár mélyítik el hétről-hétre az unitáriusok kicsi csoportjában az együvé tartozás érzését.

Egy meghitt, bizalmas, vidám családi körre melegednek össze a pestszentlőrinci unitáriusok s

erre az összetartásra sehol sem volt olyan nagy szükség, mint éppen itt.

Nemcsak az unitarizmus erősödik ezzel, hanem az egyének egymást alig ismerő családok életében is nagy gazdagodást jelent az unitárius asszonyok között szövődő barátság.

Az Erdélyből kiszakadt, Pestszentlőrincen otthont talált unitáriusok külön-külön egyforma nehézségeket éltek át. Az erdélyi jólétekből alig mentve át valamit, itt valamennyiünknek előlről kellett kezdeni az életet. Ismeretlen környezetben, a sivár pestszentlőrinci földön, az állami telep egyforma házaiban, vagy verejtékesen épített saját otthonban, a mindennapi megélhetéstől elvont fil-lérekkel a jövőt építve, — élte egyforma súlyos, magános életét a sok székeiy család. Életük nem volt örömtelen, mert fákat ültettek, kerteket varázsoltak a léleknélküli házak köré, a hivatalból, műhelyből hazatérve, munkába ölték minden szabad percüket is.

De sem a gondjaikat, sem az örömeiket nem oszthatták meg senkivel. Ki is értette volna meg, mit jelent elveszíteni egy régi otthont és most megteremteni az újat?!

És ekkor született meg Pestszentlőrincen az unitárius egyház, összefogva a sok magánosan küzdő erdélyit. S a megélhetésért is súlyosan megdolgozó emberek szívesen áldoztak a templomra, a kulturházra.

De az egyház még mindig nem telt meg egyakarató lélekkel. Ehhez az asszonyokra volt szükség.

S most minden csütörtökön délután, alig alkonyodik, a város több kilométer távol fekvő részeiből megindulnak az asszonyok, hol az egyik, hol a másik család otthona felé. Minden héten egy másik asszony otthonában gyűlnek össze, hogy így még közelebről megismerjék egymást. S míg csillog a kötöttű, horgolótű, varrótű s fogy a fonál, beszélgetések és kedves felolvasások mellett telnek az órák. Megismerik egymás életét és sokszor csak jóakaratra van szükség, hogy segítsenek egymáson. S beszélgetés közben, vidám tervezgetéssel rendeződött eddig a teaestély, a vásár gondja s a karácsonyfa rendezése. Csupa vállalkozókedv mindenik asszony s abban is kedves verseny indult meg közöttük, ki vigyen finomabb falatot, vigasztalóbb szót az asszonyok „öregné“-je, egy erdélyi unitárius lelkész öreg testvérhúga számára.

Alig töltötték be egy feladatukat, újabbat keresnek, a szép vásár után már a karácsonyfa ünnepélyt tervezik, bábszínházzal, mesedélutánnal, vig jelenetekkel és sok-sok ajándékkal. Öltözetekben nincsen hiány. Az Angliát járt unitárius művészasszony tapasztaltsága s az eleven székeiy-asszonyok ötletessége folyton dolgozik az igazi, mély unitárius életért.

Terjesszük
az unitárius gondolatot

A hit ünnepén.

Elnöki megnyitó a Dávid Ferenc Egylet ülésén.

1934. év elején majdnem három évvel ezelőtt volt alkalmam Budapesten a keresztény egyházak összefogásának szükségességét hirdetni az okból, mert ezen összefogás nélkül nem elég erős a védelem a bolsevizmus ellen, mely nemesak államot alapított és épített fel, de kikezdte megtévesztő tanaival mindenütt a földön számos ember lelkét és mert ezen összefogás nélkül nem lehetséges a magyar nép nemzeti és faji öntudatának, az összetartozás érzésének zavartalan és minden akadályt elseprő fellángolása, mely egyedül vezethet — a magyar feltámadáshoz.

Az emberiség egyrésztének lelki tulajdonsága az, hogy a jólét és gondtalan élet közepette kevésbé érzi a szükségét a hit kérdéseiben való elmélyedésnek, de amikor eljönnek a nehéz órák, amikor testi, vagy lelki fájdalmak gyötrik, amikor bizonytalanságban tapogatózik, amikor inog körülötte a világ és inog minden amit megingathatatlannak hitt és tudott, akkor megjelenik lelkében mindannak árnyképe, ami abban valaha halványan élt, feléd benne Isten és hit fogalma és eljut a válaszúthoz.

Vagy visszatér Istenhez, hithez és valláshoz, vagy Istentagadóvá, bolsevistává válik.

Ez a jelenség világháború alatt és azóta előttünk folyt le és amidőn egyrészt megteltek hívőkkel az egyházak templomai, másrészt fellángolt a bolsevizmus, az Istentagadás és az az irányzat mely a múlt minden alkotását és intézményét a föld színéről elsöpörni törekszik.

És ezen törekvést semmiféle külső erőszakkal tartósan elhárítani nem lehet, aminthogy lelkek válságát, eszmék elöretörését egyedül fizikai erővel soha megakadályozni nem sikerült. Csupán egy erős várunk áll ezen romboló törekvésekkel szemben, a legerősebb vár: az Isten. Az Isten, akiért keresztre feszítették a Krisztus, akinek tanait hirdették az apostolok és hirdetik a keresztény egyházak. Ezek összefogása vezet a szebb és jobb jövőhöz, ezek széthúzása a romboló erők diadalához, mert egységes ellenállás nélkül nincs erő, mely képes a támadás visszaverésére.

Ez ősz végén hangzottak el a különböző keresztény egyházak részéről oly kijelentések, melyek a keresztény egyházak összefogásának szükségességét hangoztatják, mely kijelentés az unitárius egyház részéről már régen elhangzott, de ahhoz, hogy ez az összefogás a közös cél elérése elegendő erejű legyen, kell hogy annak tudata átjárja mindenkinek lelkét, kell hogy ily értelemben működjenek az összes egyházak és megszűnjenek azon zavaró momentumok is, melyek e téren még mindig feltámadoznak.

Szükséges, hogy minden egyház saját körében a legerősebbé váljon és minél hatékonyabban kifejtse nevelő, propagáló és szervező erejét.

Minden egyház ereje hivei hitében rejlik, a

hit pedig annak hirdetésével tanítással és példaadással erősödik és terjed.

Minél tökéletesebben tölti be az egyház hivatását, annál értékesebbé válik a nemzet szempontjából is. Áll ez különösen a magyarországi egyházakra, melyek a hit és hazafiság kérdését mindenkor egybekapcsolták.

Az unitáriusság nagy apostola Dávid Ferenc, aki 1579-ben halt hitvallásáért mártirhalált a vallásszabadság hirdetője volt és rendíthetetlen unitárius hite mellett hirdetője azon tannak, hogy igaz boldogságot csak a hit nyújt, minden hit, mely az ember belső énjében lakozik és melynek alapja azon erkölcs, melyet a názáreti Jézus hirdetett. Ezen tan és azon tudat, hogy az egyházak által hirdetett keresztény erkölcs valamennyinél egy és ugyanaz, tették könnyűvé az unitárius egyháznak, a más egyházakkal való együttműködést.

Dávid Ferenc, a nagy apostol amikor választalon állt a földi élet pillanatnyi gyönyörei és annak véges időhöz kötött végtelen szenvedései között ez utóbbiakat választotta, mert csak ezen az uton őrizhette meg és hagyhatta hátra az utódoknak hitét, a hitet, mely az ember mellett áll az élet könnyű és nehéz perceiben, a földi élet végső óráiban és mely egyedül nyújt tartós és valódi boldogságot.

br. Daniel Gábor dr.

H I R E K

Lapunk olvasóinak és barátainak Isten-től áldott karácsonyi ünnepeket és boldog Újévet kívánunk!

Kedves Előfizető! Az „Unitárius Értesítő“ kiadásában megjelent az 1937. évi Évkönyvünk, melyet lapunk tényleges előfizetőinek decemberi számunkhoz csatoltan megküldünk, azzal a kéréssel, hogy sziveskedjenek annak ára fejében ötven fillért a jövő évi előfizetési díjhoz csatoltan kiadóhivatalunknak megküldeni. Évkönyvünk a lelkeszi hivatalok útján ötven fillérért bárki által megszerezhető. Lapunk legközelebbi számában részletes ismertetést is közlünk tartalmáról. Évkönyvünk tanulságos és hitépítő cikkek mellett gondosan összeállított naptári részt és egyházi életünket ismertető összeállításokat és tájékoztatásokat közöl, valamint ismerteti az erdélyi unitárius falvak pontos román elnevezését is, melyre mindnyájunknak gyakran szüksége van.

Ezt az alkalmat is felhasználom arra, hogy az Évkönyvnek sajtó alá rendezéséért Pethő István és az Unitárius Értesítő decemberi száma egybeállításáért Ferencz József lelkésztestvéreimnek köszönetemet fejezzem ki.

Iván László dr.
felelős szerkesztő.

Iván László dr., lapunk szerkesztője és hitoktató lelkész testvérünk betegágyához elküldjük őszinte és meleg együttérzésünknek nyilvánítását. Erőt és kitartást kívánunk és hisszük, hogy erős hite legyőzi a betegség erőtelenségét és akarjuk, hogy minél hamarabb újra körünkben üdvözölhessük. A karácsonyi szeretetünnepen betegágya mellett világítson égő gyertyák gyanánt mindnyájunk együttérző és aggódó szeretete.

Legközelebbi rádiós Istentiszteletünk december 27-én, vasárnap délelőtt lesz 11 órakor Koháry utcai templomunkból. Ez alkalomból József Miklós püspöki vikárius prédikál. Felhívjuk hűveink, különösen szórványban élő unitárius testvéreink figyelmét erre a rendkívüli alkalomra.

Hátralékos előfizetőinket kérjük szíveskedjenek az utolsó alkalmat ebben az évben még arra felhasználni, hogy előfizetésüket rendezzék. Lapunk csak abban az esetben tudja nemes feladatát betölteni, ha előfizetői tartják fenn.

Lapunk tizenötödik alkalommal érkezik meg karácsony ünnepére előfizetőinek asztalára. A tizenötödik évfolyamot több jubiláris kiadvánnyal tettük emlékeztetéssé olvasóink számára. Az idei karácsony jubiláris megemlékezéseként újra leközlünk azt a szép és megkapó karácsonyi cikket, melyet lapunk jelen száma vezércikként újra leközlünk, mely először 1922. karácsonyán kopogtatott, mint az első csonkaországi unitárius sajtótermék karácsonyi száma, előfizetői aytáján.

Karácsonyfaünnepélyt rendez Nőszövetségünk december 21-én fél négy órai kezdettel Koháry utcai templomunkban. Az ünnepélyen iskolás növendékeink fognak szavalni és egyik tanítónő hívünk mesét mond nekik. A karácsonyfa alatt Nőszövetségünk szeretetadományai várják gyermekeinket. A szórványokban megartandó karácsonyfaünnepélyekről a pestvidéki hírek között tudósítunk. — December 22-én este 6 órakor pedig Nőszövetségünk áldozatkésztsége a Misszió Ház templomában gyújtja meg a karácsonyfát és a gyülekezeti teremben megvendégeli felnőtt fiainkat és leányainkat. Mindkét ünnepélyre szívesen látjuk gyülekezetünk tagjait.

Karácsony első és másodnapján délelőtt Budapesten urvacsorát osztunk mindkét templomunkban, pestkörnyékén pedig Pestszentlőrinc, Pestszenterzsébet és Csepel városokban. A részletes tájékoztatást a napilapok is közölni fogják. — Ösztendő utolsó napján délután 6 órakor és az új év első napján pedig ugyancsak mindkét budapesti templomunkban és Pestszentlőrincen is ünnepélyes Istentiszteletet tartunk.

Nőszövetségünk december 8-án rendezte meg hagyományos karácsonyi segélyakciója javára műsoros teaestjét a Misszió Ház gyülekezeti termében. A teaestélyen szép számmal jelentek meg hűveink, akik örömmel gyönyörködtek a műsorszámokban, melyeket dr. Hosszu Zoltán és felesége Eszenyi Olga, a Nemzeti Színház tagjai, Varga Istvánné, Leányegyletünk elnöknője a rádió ismert művésze, Kereki Gábor s. lelkész és az unitárius dalárda Nagy Sándor vezetésével adták elő. Műsor után az egybegyűltek barátságos hangulatban maradtak együtt. A teaestély jövedelme és az adományok Nőszövetségünk karácsonyi segélyakcióját támogatták, melyről részletes elszámolást lapunk legközelebbi számában hozunk.

Bölöni Farkas Sándor Iparosok és Kereskedők Köre december hó 6-án rendezte meg hagyományos karácsonyi vacsoráját. A vacsorán, mely közvetlenül követte az adventi Istentiszteletet a megjelentek testületileg vettek részt. A vacsorán szép számmal jelentek meg a tagok családjakkal együtt és egyházunk részéről is megfelelő érdeklődés mutatkozott. A megjelenteket Nagy Áron egyleti elnök üdvözölte. Dimény

Mózes ny. postafőigazgató, a Hargitaváralja Jelképes Székely Község bírása és dr. Csiki Gábor lelkész szólaltak fel, s beszédeikben az összetartozás és a barátság gondolatának ápolását hangsúlyozták. Az egylet vezetősége és tagjai minden áldozatot meghoztak a vacsora sikere biztosítása érdekében. A befolyt pénzbeli és természetbeni adományokat más helyen részletesen közöljük, de külön kiemeljük Birtalan Lajos és Péter János testvéreink áldozatkész buzgóságát, akik a soroláshoz szükséges tárgyakat elkészítették és az egylet javára díjmentesen felajánlották. Az egylet az összegyűlt tiszta jövedelemből 10 pengőt adományozott az Unitárius Nőszövetség céljaira és 5 pengőt a Hargitaváralja-mozgalom támogatására. Egyben elhatározta, hogy választmányának előterjesztést tesz, hogy öt szegénysorsu és unitárius iparos- vagy kereskedőcsaládból származó gyermek részére, karácsonyi ajándékként egy-egy pár cipőt adományozhasson. — Erről a helyről is felkérjük az arra reászorulókat, hogy erre vonatkozó kéréseiket az egylet elnökségéhez címezve juttassák el dec. 20-ig IX., Rákos-utca 3. sz. alá.

Jólsikerült Mikulás-délután rendezett a Rákos utcai gyermekistentiszeleti csoport dec. 5-én. Minden dicséret Rajczy Mária csoportvezetőt illeti meg, ki fáradságot és időt nem kimélve tanította be a szép verseket és a kis szindarabot. Szerepeltek: Marossy Elvira és Margit, Ladányi Éva és Török Tamás szavalatokkal. A szindarabban szerepeltek: Konez Klára, Hubay Irén, Konez Éva, Angby Gyöngvi, Csiki Sárka, Leitheim Ilonka, Lázár Zsuzsi Rósz Eszter, Sebestyén Éva. Szinte Zoltán és Tóth Erzsike. A műsor után tea volt és a Mikulás-ajándékok kiosztása.

A „János Zsigmond“ cserkészcsapat szépen sikerült Mikulás-estet rendezett Koháry utcai otthonában. Miután megelőzőleg a Vikárius ur Öméltóságánál tisztelegtek és szerencsekívánataikat kifejezték, kedélyes tea és sütemény mellett töltötték a késő esti órákig el az időt.

Az évi szokásos asztali-teniszversenyét nov. 28-án és 29-én tartotta a csapat az alábbi eredményekkel: A „versenyjátékosok“ győztese a tavalyi védő, Berde Géza lett. 2. Nyiredy Szabolcs. 3. Barabás István. 4. Nyiredy Géza. „Haladók“: 1. Szabó Béla. 2. Nyiredy Géza. 3. Veress Pál. 4. Berde Károly. „Kezdők“: 1. Csucsy Ferenc. 2. György Tibor. 3. Peringer Sándor. — A verseny győzteseit díjakkal és érmekkel tüntette ki a csapat vezetősége. — Páros-bajnokság: 1. Berde Géza—Barabás István, 2. Nyiredy Géza—Berde Károly.

Nőszövetségünk és Leányegyletünk új helyiségét a Koháry-utcában november 12-én avatta fel ünnepélyesen rendes havi gyűlése keretében. Imádkozott és a helyiséget felavatta József Miklós püspöki vikárius, aki meleg szavakkal mutatott rá az új otthonban megnyitó munka lehetőségeire. Jelen voltak az egyházközség képviselőiben Kelemen Béla gondnok, a lelkészek és a presbiterek közül többen. Hiszük, hogy az új otthon gazdag munkának válik forrásává.

Nőszövetségünk az Unitárius Misszió Ház diákotthonában lakó egyetemi és főiskolai hallgatók részére az idén is folytatja vacsoraakcióját. Hetenként két vacsorát

kapnak, melyek közül az egyiket a Misszió Ház, a másikat Nőszövetségünk tagjai adományozzák. Kérjük mindazokat, akik öt éven keresztül ebben a nemes munkában Nőszövetségünk segítségére voltak az idej iskolai év folyamán is hozzájárulnak megajándozni. Adományokat és jelentkezéseket a nőszövetségi és egyházi pénztárosok fogadják el.

Józan György banktisztviselő és *Galambos Erzsébet* 1936. november hó 19-én, Erzsébet napján házasságot kötöttek és egyházi megáldásban a Koháry-utcai templomban részesültek. *Józan* Miklós vikáriusunk a bölcs pásztor és a melegsívű édesapa gazdag tanácsaival látta el a fiatal párt, akikre mi is a házasságot megszentelő egy igaz Isten minden áldását kérjük.

Aranyosrákosi Székely Sándor Unitárius Templomi Vegyeskarunk csendben végzi a maga változatos munkásságát, s egyházi énekeink tanulása mellett nagy gondot fordítottak szép régi székely énekeink gyakorlására is. Nőszövetségi estélyünkön előadott székely népdal-egyvelegük valóban szívet és lelket gyönyörködtető volt. *Nagy Sándor* fiatal karnagy vezetése alatt eddigi reménységeinket valóra váltották, s reméljük, hogy a jövő esztendőben nagyobb szorgalommal és nagyobb taglétszámmal még több és szebb eredményt fognak elérni.

Erdélyi Unitárius Naptárunk, a kolozsvári központi Dávid Ferenc Egylet kiadásában, *Benczédi Pál* vallásnagyról gondos szerkesztésében megjelent, s iratterjesztőnk útján nyolcvan fillérért kapható. Élvezetes cikkek mellett hasznos olvasmányok és szépirodalmi rész teszik változatossá a tartalmát. Érdekes ujtítás a naptári résznek unitárius egyháztörténeti adatokkal való tarkítása, mely minden bizsonnyal mindnyájunk előtt szíves fogadtatásra talál.

Az 1937. évi költségvetés volt a főpontja a decemberi kebli tanácsnak. A múltévi költségvetés és tényleges bevételek és kiadások alapján állította össze nagy gondnal és teljes tárgyilagossággal a gazdasági bizottság. Eszerint az előirányzott bevételek: Egyházközségi adó fejében 10.000 P, Koháry-utcai templomház házbére 40 000 P, Szövetség-utcai alapítványi ház házbére 11.000 P, Unitárius Értesítő előfizetési díjából 1600 P, Fenntartási alap kamatjövödelme 2000 P, Székelyvárosi segély 2250 P, Persely-adományok 400 P, Batthyány Ilona örök-alapítvány kamata 600 P, Batthyány Ilona alapítvány kamatai 1344 P. **Összes bevételek 69.194 P.** — *Józan Miklós* püspöki vikárius fizetése 6919·20 P, *Barabás István* lelkész fizetése 3953·28 P, *dr. Iván László* hitoktató lelkész közlekedési segélye 100 P, *Pethő István* hitoktató lelkész közlekedési segélye 240 P, tiszteletdíja 600 P (840 P), *Péterffy Gyula* kántori tiszteletdíja 600 P, *Kereki Gábor* lelkészjelölt hitoktatói tiszteletdíja 240 P, *Imreh Ilona* hitoktató hitoktatói tiszteletdíja és közlekedési segélye 290 P, Pénztárnok tiszteletdíja és közlekedési segélye 1560 P, *Gépiró* tiszteletdíja 600 P, Egyházi jegyző tiszteletdíja 150 P, Könyvtáros tiszteletdíja 200 P, *Gál Miklós* ny. lelkész kegydíja 1000 P, *özv. Derzi Károlyné* kegydíja 480 P, Gyermekistentisztelet vezetőinek közlekedési segélye 100 P. **Személyi kiadások 17.052·48 pengő.** Irodaátalány 300 P, Fűtés templom, tanácsterem és irodák után 500 P, Takarítási díj templom, tanácsterem és irodák után 240 P, Postaköltségek 300 P, Telefondíjak 400 P, Könyvtári könyvekre 100 P, Unitárius Értesítő füzeteire 150 P, Istentiszteletekkel kapcsolatos kántori és egyéb kiadások 750 P, Előre nem látott kiadások 1000 P. **Dologi kiadások 37·40 pengő.** Lelkészi nyugdíjalap javára 1000 P, Jótékonyagra befolyt perselypénzek 400 P, Énekkar segélyezésére 200 P, Pihenői gyermeknyaralásra Nőszövetség részére 500 P, Misszióháznak a befolyt egyházadó után 5 százalékos 400 P, Szentábrahámi Mihály pihenő fenntartási költsége 200 P. **Alapok és adományok 2700 pengő.** Állami házadó után illeték egyenérték 21.120 P, Vízdíj

1200 P, Villanydíj 1200 P, Kéményseprési költség 300 P, Tűzbiztosításra 200 P, Javításokra és karbantartásra 2000 P, Tatarozási kölcsöntőke és kamatok törlesztésére 4000 P, *Vass Hugó* üzletbire beruházási térítmenye törlesztésére 539·40 P, Előre nem látott kiadások 500 P. **Koháry-utcai templomház kiadásai 31.059·40 pengő.** Állami adók 5700 P, gróf Batthyány Ilona alaptól kölcsönvett 44.800 pengő 3 százalékos kamata 1344 P, gróf Batthyány Ilona örök-alapítványból kölcsönvett 20.000 pengő 3% kamata 600 P, Unitárius Misszióháztól kölcsönvett 20.000 pengő 4 százalékos kamata 800 P, Lelkészi nyugdíjalapból kölcsönvett 17.000 pengő 3 százalékos kamata 510 P, Épületfenntartási költségére 2046 P. **Szövetség-utcai alapítványház kiadásai 11.000 pengő.** Protestáns Menza segélyezésére 200 P, Brassai Sámuel Ifjúsági Egyesületnek 100 P, Unitárius konferencia támogatására 150 P, Kamatjövödelme tartalékolására 150 P. **Batthyány Ilona grófnő örök-alapítvány kamatai 600 pengő.** Hittankönyvekre 120 P, 345. sz. János Zsigmond cserkészcsapatnak 300 P, *Perczelné Kozma Flóra* Leányegyesületnek 50 P, Tandíj segélyekre 200 P, Nőszövetség segélyezésére 500 P, Kamatjövödelme tartalékolására 174 P. **Batthyány Ilona grófnő alapítvány kamatai 1344 pengő.** **Unitárius Értesítő költségei 1700 pengő.** **Összes kiadások 69.175·88 pengő.**

Pestkörnyéken.

Budafokon október hó folyamán tartottunk Istentiszteletet s úrvacsoraosztással egybekapcsolt karácsonyi Istentiszteletet december 20-án d. u. 3 órakor fogunk tartani, ahol a szolgálatot *Ferencz József* lelkész látja el. *Mózes István* szórványgondnok pásztorolja a kicsiny nyáját, mely néhány lelkes családból áll s akik között a feltörekvő új nemzedék, a fiatal gyermekek hitoktatása biztosítására a szükséges lépéseket is megtettük s januártól kezdve rendszeresen beindul egyházközségi presbiteri határozat alapján.

Csepelen havonta egyszer tartunk Istentiszteletet és ezzel kapcsolatosan vasárnapi gyermekistentiszteletet is. Híveinket az idej évben is *Molnár János* állampénztári igazgató pásztorolta a tőle megszokott lelkesedéssel és buzgósággal. Legközelebbi Istentiszteletüket karácsony első napján délelőtt 11 órakor tartják, amikor *Gálna Sándor* lelkész prédikál és osztja ki a hívek között az úrvacsorát. Ugyanekkor fogjuk gyermekeink között is a Nőszövetség szeretetcsomagjait kiosztani.

Kispesten november 15-én *Kovács Lajos* brassyói esperes prédikált. Üzenetet hozott és vitt Szeretettel hallgattuk. Áldja meg az Isten érte. Következő Istentisztelet december 20-án lesz d. u. 4 órakor. Predikál *dr. Csiki Gábor*. A karácsonyfa ünnepély december 22-én szintén a II. sz. áll. népiskolában d. u. 3-tól kezdődőleg.

Pesterzsébeten legközelebb karácsony első napján délután tartunk Istentiszteletet úrvacsoraosztással kapcsolatban, melyet karácsonyfaünnepünk követ. Híveink örömmel készülnek arra is, hogy január 10-én erdélyi vendégpredikátort üdvözöljenek körükben.

Pestszentlőrincen karácsony első napján oszt úrvacsorát és prédikál *Pethő István* lelkész. Az Unitárius Nőszövetség pestszentlőrinci csoportja 1936. december 31-én az egyházközség gyülekezeti házában, az állami telepen műsoros családi estélyt rendez. Ez az ünnepély kiemelkedik a már megszokott családi összejövetelek sorából, mert a Leányegyházközség Kébli Tanácsa úgy határozott, hogy ezt az alkalmat fölhasználja arra, hogy az estéllyel kapcsolatosan Szilveszterre való tekintettel éjfél Istentisztelet tartassék a templomban. Az estély 9 órakor kezdődik. Fél 12-ig műsor és tombola tölti ki az időt. Fél 12-től éjfél után fél 1 óráig Istentisztelet, utána pedig a gyülekezeti házában tánc reggelig. Bármennyire szokatlannak is tűnik fel ez az elgondolás, mi úgy érezzük, hogy Istennek tetsző dolgot fogunk

cselekedni, amikor az ő szent hajlékában fejeztük be az ősztendőt és ott fogjuk kezdeni az új évet. A templom és a gyülekezeti ház szorosán egymás mellett várja Szilveszterre hűveinket és jó ismerőseinket. Az estély tiszta jövedelmét a nőszövetség az egyházközség szükségleteinek fedezésére fordítja.

Rákospalotán legközelebb január 3-án prédikál Barabás István lelkész. A szórványban karácsonyfaünnepélyt rendez Nőszövetségünk december 22-én d. u. fél 4 órai kezdettel, ahol a gyermekek részére szeretet-csomagokat osztanak szét.

Sashalmon november 29-én tartottunk Istentiszteletet. A szolgálatot Kereki Gábor s. lelkész és Nagy Sándor énekvezér látták el. Örömdetes volt látni az Istentiszteletre kiválasztott termet, mert egyetlen hely sem maradt abban üresen. Mintegy ötvenen gyűltünk össze, otthon tehát alig maradt egynéhány testvér. Reméljük, hogy a következő istentiszteleten, mely december 27-én karácsony harmadnapján lesz úrvacsoraosztással egybekötve — még teljesebb számban jelenünk meg. Megjegyezzük még azt is, hogy ezen alkalommal heten vettek énekes könyvet. Szolgáljon ez példaadásul mindannyiunknak.

Ujpesten legközelebb december 23-án délután fél 4 órai kezdettel prédikál Barabás István lelkész, melyet Nőszövetségünk karácsonyi ünnepélye követ, ahol a gyermekek részére szeretet-csomagokat osztanak szét.

Dunapataj községben leányegyházközségünk az elmúlt évben is szép eredményeket ért el Barabás István lelkész vezetése és a hívek buzgó áldozatkészsége mellett. Számuk is egyre gyarapodóban van. Karácsonykor, december 26-án és 27-én tart részünkre Istentiszteletet, az első napon úrvacsorával egybekapcsolva Barabás István lelkész s reméljük, hogy szép számmal fognak ezeken a lelki-találkozásokon résztvenni.

Kecskeméten minden pénteken délután a ref. főgimnáziumban hittanórát tart Ferencz József lelkész. A rendes hitoktatási órákon 12 növendék vesz részt s még 4 vidéki növendék csatlakozik a csoporthoz. A legközelebbi kecskeméti Istentiszteletet karácsony harmadnapján, december 27-én délelőtt 10 órai kezdettel az evangélikus templomban dr. Csiki Gábor lelkész tartja úrvacsoraosztással egybekapcsolva. P. Buzogány Lajos p. ü. számtanácsos fia szórványgondnok vezetésével lelkes és szép számú csoport vesz részt az Istentiszteleten.

Baján az evangélikus templomban november 29-én tartott úrvacsoraosztással egybekapcsolt Istentiszteletet dr. Csiki Gábor, ahol helybeli és környékbeli kevésszámú híveink szépen egybegyűltek. Gondoskodás történt arról is, hogy négy bajai unitárius gyermekünk unitárius hittankönyvekből taníttassék. Lelkesz Filep József alezredes hívünk szívesen látott vendége volt, míg úrvacsorai kenyeret és bort Lakatos Jánosné hívünk adományozta az Úr asztalára.

Vidék.

Debrecen.

Debrecenben karácsony másodnapján tart úrvacsoraosztással egybekapcsolt Istentiszteletet dr. Csiki Gábor lelkész a Hatvan-utcai templomban. A gyülekezet tagjai és az érdeklődők nagy örömmel vettek részt a Dávid Ferenc Egylet vándorgyűlésén, december 5-én s általános a meggyőződés, hogy az ilyen és hasonló találkozások elősegítik az egyházas buzgóságot. A leányegyházközségben Debrecenben csak 9 unitárius növendék van, akiket *Derzsy* Kálmán ny. igazgató részesít hitoktatásban. Ugyancsak ő oktat két gyermeket Hajduböszörményben és kettőt Nyiregyháza is. A lelkészi látogatások alkalmával lelkészek is bekapcsolódnak a nevelői munkába. — A nagy debreceni szórványterületen az elmúlt őszön minden szórványgócpontban tartottunk Istentiszteletet.

Nyiregyházan dr. Csiki Gábor szolgált november 22-én és osztotta ki az Úri Szent Vacsora jegyeit mindazoknak, akik a városból és a környékről összegyülekeztek. Utána másnap *Nagykállóban* végzett látogatást, ahol lassan egy kis székely unitárius gócpont alakul ki, négy-öt családdal. *Csipkés* Ödön törvényszéki bíró hívünk a nyiregyházi nyáj világi pásztora.

Egerben még október 18-án prédikált dr. Csiki Gábor lelkész a protestáns templomban, ahol a városka kevésszámú protestáns hívei ilyen alkalommal mindig együttesen vesznek részt az Istentiszteleten. — Itt él áldozatoslelkű tordai hívünk *Gönczi* Árpád borkereskedő, iskolás gyermekeink Árpád bácsija, aki az idén sem feledkezett meg védeneciről és nemeslelkű adományával újra lehetővé fogja tenni, hogy többen részesüljenek cipősegélyben a karácsonyi ünnepek alkalmával.

Miskolcon november 29-én prédikált és úrvacsorát osztott *Ferencz* József. Híveink a hideg téli időben kevésszámú jelentek meg és nélkülöztük a vidéki szorgalmas látogatókat. *László* József hívünk pásztorolja a kicsiny szórványt és *Szén* Erzsébet okl. tanárnő, *Szén* Mihály datki lelkészünk leánya vállalkozott arra, hogy gyermekeinket unitárius hitvallásos nevelésben fogja részesíteni, Karácsony után megkezdjük a hittanórákat és arra kérjük híveinket, hogy gyermekeiket szorgalmasan küldjék el a hittanórára s a vidéki környékbeli szülőket pedig arra, hogy felügyeletük alatt előkészült unitárius gyermekeiket pedig majd a miskolci hittanvizsgára behozva, ezen alkalmon keresztül is igyekezzenek hitükben megerősíteni.

Polgárdi.

Dunántuli körlelkészünk, *Bartók* Géza karácsony első napján Polgárdiban prédikál és oszt úrvacsorát. Az elmúlt időszakban *Szombathelyen* és *Ádándon* prédikált szórványgyülekezeteiben. Legközelebb pedig *Pécs*, *Csajág* és *Balatonfőkajár* szórványok fognak sorra kerülni.

Hódmezővásárhely.

Az adventi vasárnapokon minden vasárnap délután a templomban Istentiszteletet tart szépszámú érdeklődő előtt *Biró* Lajos lelkész. Szokásos évi karácsonyfaünnepélyüket, melynek jövedelmét a szegény gyermekek felruházására szokták fordítani, a volt unitárius elemi iskolában tartják dec. 22-én, d. u. 4 órakor vetített képes előadással egybekapcsolva. Karácsony első napján d. e. 9 órai kezdettel ünnepi Istentiszteletet tart úrvacsoraosztással egybekapcsolva *Biró* Lajos. Ugyanott karácsony másodnapján és harmadnapján vasárnap délelőtt a szokott időben lesz az Istentisztelet.

Orosházan, karácsony első napján, d. e. 11 órai kezdettel a Vörösmarty-u. elemi iskolában tart úrvacsoraosztással egybekapcsolt Istentiszteletet *Biró* Lajos.

Szegeden, karácsony másodnapján, déli 12 órakor tart Istentiszteletet és osztja ki az úrvacsorát *Biró* Lajos lelkész, a Kálvin-téri ref. templomban.

Hódmezővásárhelyi gyülekezetünk bensőséges meleg szép ünnepségeről, melynek keretében Biró Lajos lelkészünknek egy új palástot adományoztak, a hódmezővásárhelyi napilapok tudósítása alapján az alábbiakban emlékezünk meg: „*Kedves meglepetés.* Nov. 29-én, vasárnap délután 5 órakor Istentisztelet volt az unitárius templomban régi szokás szerint. Mikor azután vége lett a lelki aktusnak, a hívek közül előlépett egy és keresetlen szavakkal adta tudtára Biró Lajos nagytiszteletű úrnak, hogy a hívek, tiszteletadásuk és hűségük jeléül egy szép paláttal öhajtják megajándékozni lelkipásztorukat. Már hozták is a szép palástot. Biró Lajos könnyekig meghatódva mondott köszönetet a kedves figyelemért. Végtelen boldognak érezte magát, hiszen külön ünnepet érezhetett lelkében. Egy nap és Adventra fordult az idő. És a penitenciális időnek küszöbén ime az ő kedves hívei, akik pedig meglehetősen szegények és küzködő emberek, ilyen szép áldozattal tudtak örömet szerezni annak, aki mindig a legjobb pásztor igyekezett lenni nyájának. A 200 pengőt érő ajándékba adakozott mindenki. Megható módon vette ki részét a legszegényebb egyháztags is. Mert volt olyan, aki csak 30 fillérrel tudott hozzájárulni a figyelmességhez, de azt legjobb szívvél cselekedte meg. Kicsi mécses gyújt az éjszakában az emberi hála és szeretet. Annak a kicsi mécsnek világát azonban úgy látják meg az égből, mint a legfényesebben ragyogó csillagot...“ A szerkesztőhöz írott levélben megható sorokkal írja a megajándékozott lelkész: „Az én palástom már kizöldült és a drágák, az én koldus báránycáim titokban összeadták és készítették a palástot... Csak az fáj, hogy a nagy szegénységüket zsarolták meg önmaguk. Hiszen közülük bizony soknak közbe kellett járnom, hogy a már kitűzött árverést halasszák el. Ők adták a palástot. Két asszony: Vajnai Sándorné és Koncz Jánosné rótták az utcákat és gyűjtötték a pénzt. Vajnai Sándor ácssegéd, kebli tanácsos és Szathmári Máté algonidnok adták át a templomban. Vajnai beszélt, én sirtam. Feleletül azt mondtam, hogy köszönöm szépen a szemfedőt, amit adtak. Mert a papnak a palástja a szemfedője. Legalább szeretetből lesz a szemfedőm“. Így ír a hódmezővásárhelyi lelkész, akit gyülekezetének a szeretete vesz körül. Isten tartsa meg őt soká gyülekezete élén.

Füzesgyarmat.

A füzesgyarmati egyházközség beszerzendő orgonája javára színelőadással egybekötött bált rendez a helybeli Műkedvelő Társaság közreműködésével. Színtre kerül Mikszáth Kálmán maradvány alkotása: „A vén gazember“, melyet Harsányi Zsolt a kiváló író nagy hozzáértéssel és kitűnő érzékeléssel ültetett át a színpadra. — Rendezi Fogarasi Gyula többszörösen kitüntetett műkedvelő. — A karácsonyra tervezett bált, a különböző társadalmi egyesületek által rendezendő bálak tulzsufoltsága miatt, kénytelenek voltunk a farsangra halasztani.

Mezőturon december 20-án tart istentiszteletet *Darkó Béla* füzesgyarmati lelkész, mely

alkalommal az urvacsorát is kiszolgáltatja szórványban élő híveinknek. *Mezőturon, Turkevén, Szarvason*, valamint a környéken elszórtan élő híveinket ezúton is felkérjük jelenjenek meg minél nagyobb számmal, hogy a közös imádságban, közös Atya szeretetében egyesülve erőt, kitartást merítsünk a további küzdelemre. Az istentisztelet helye az újvárosi áll. elemi iskola, ideje délelőtt 9 óra. A kántori szolgálatot *Benke Gyula* tanár látja el.

Dévaványán december 27-én, vasárnap a rendes időben tart istentiszteletet és oszt urvacsorát *Darkó Béla* beszolgaló lelkész.

Erdély.

Egyházi Főtanácsunk december 13-án tartja meg ezévi rendes gyűlését, melyen több nagyfontosságú tárgy kerül tanácskozásra. A gyűlés lefolyásáról lapunk legközelebbi számában hozunk tudósítást. December 12-én egyházi egyleteink tartották meg évi közgyűlésüket.

Unitárius tanintézetekbe az idei 1936/37. iskolai évre is megfelelő számú növendék iratkozott be. A teológiai akadémia öt évfolyamára beiratkozott 15 rendes és 3 rendkívüli hallgató, közülük két rendes: *Simonyi György III.* éves és *Kereki Gábor* gyakorló lelkész-növendék és *dr. Szabó Elek* rendkívüli hallgató körünkből származnak. A kolozsvári főgimnáziumba beiratkozott 190 növendék közül 133 unitárius vallású, a székelykereszturi főgimnáziumba beiratkozott 146 növendék között 80 unitárius vallású növendékünk van. Teológiai Akadémiánk évmegnyitó ünnepségen imádkozott *Gálfi Lőrinc* és „Jézus gyógyításai“ címen értekezett *Szent-Iványi Sándor* tanár. — November 29-én megtartott rendszeres akadémiai estélyen megnyitót mondott *Vári Albert* dékán, felolvasott *dr. Varga Béla* tanár „Van-e fejlődés“ címen.

Medgyes városban unitárius gyülekezetünk *Bende Béla* lelkész agilis vezetésével megkezdte temploma építését. Az új hajlék felépítéséhez erőt és arra Isten áldását kívánjuk.

Unitárius Irodalmi Társaságunk felkérte alelnökét *dr. Gál Kelemen* tb. kollegiumi igazgatót *Jakab Elek* életrajza megírására. Ezt a hirt annál nagyobb örömmel közöljük, mert *Jakab Elek* élete nagyrészt Budapesten töltötte és tevékeny részt vett a budapesti unitárius egyházközség megalakulásának munkájában. A társaság pályázatot hirdet *Kahlfürst Tibor* nyomdatulajdonos afia adományából 2000 lei pályadíjjal „Blandrata élete és egyházi működése“ c. tételre, 1937. okt. 1-i határidőre. — Felkérték *Márkos Albert* kolozsvári tanárt, *Dávid Ferenc* „De dualitate“ c. latinnyelvű, hitrendszerünk fejlődése szempontjából igen fontos munkájának magyar nyelvre való lefordítására. Lelkeszkörünk megbízásából *dr. Kiss Elek* teol. tanár *Peake* angolnyelvű ó és újszövetségi bibliamagyarátat kívánja magyarra lefordítva kiadni, hogy az elsősorban is gyakorló lelkészi munkájuk során szolgáljon útmutatásul. A tervek és munkák, mind élniakarásról és egy jobb jövőbe vetett töretetlen hit reménységéről tesznek tanubizonyoságot.

Külföld.

Novák Miroslav dr., a csehszlovák egyház fiatal lelkésze résztvett a Budapesten megrendezett öikuménikus ifjúsági konferencián, templomainkat meglátogatta és a Brassai Sámuel Unitárius Ifjúsági Egyesületben előadást tartott német nyelven az amerikai nyári unitárrus ifjúsági világkonferenciáról. Az előadót *Bardócz Vilmos* elnök üdvözlötte, aki előadása után is hosszasan beszélgetett a megjelentekkel érdekes és aktuális kérdésekről.

Buri Fritz dr., a berni egyetem m. tanára, táuffeleni lelkész, a svájci szabadelvű protestántizmus egyik fiatal tudósa, aki résztvett az arnhemi elmúlt nyári konferencián, a jövő tavaszon április hó folyamán az erdélyi és a magyarországi unitárizmus tanulmányozására látogató utat fog tenni s körünkben is több napot szándékozik eltölteni. Szeretettel várjuk, mert örvendünk annak, hogy angol és amerikai kapcsolataink mellett a többi nyugati ország szabadelvű egyházaival is személyes kapcsolatokat tudunk kiépíteni.

* * *

Halottaink.

Szakács János asztalosmester, unitárius iparosegyletünk buzgó tagja, a dalosmozgalom lelkes apostola és dalárdánk egyik legszorgalmasabb tagja hosszas szenvedés után csendesen elpihent. Sirjára iparosegyletünk is koszorút helyezett, dalostestvérei énekeltek sirja mellett és Nagy Aron egyleti elnök keresetlen bucsuszavakkal emlékezett meg érdemes munkásságáról. — *bölöni Páll Miklós* ny. állampénztári főtanácsos hiviünk Szarvason hunyt el s ott is tért örök pihenőre. Benne egyházunk buzgó érdeklődő tagját, mezőturi szórványunk pedig egyik érdemes munkását veszítette el. — Nyugodjanak csendesen!

HIVATALOS RÉSZ.

Sz. 317—1936.

Meghívó.

A budapesti unitárius egyházközség 1936. évi december 20-án (vasárnap) délelőtt 11 órakor a templomban tartja

évi rendes közgyűlését,
melyre összes adófizető hiviünket szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1936. december 8-án.

dr. Kozma Jenő s. k.
gondnok.

Józan Miklós s. k.
lelkész-elnök.

Tárgysorozat: 1. Istentisztelet. 2. Elnöki megnyitó. 3. Jegyzőkönyvhitelesítők kiküldése. 4. Elnökileg elintézett ügyek. 5. Folyó pénztári és alapítványi költségvetés az 1937. évre. 6. Kezeli Tanács által átutalt ügyek. 7. Az új egyházalkotmánytervezet ismertetése. 8. Indítványok. (írásban—előre.)

NB! A közgyűlés tanácskozásain résztvehet és szavazati jogával élhet minden egyháztag, aki folyó évi és hátralékos adó tartozását a közgyűlés napjáig leróta.

ad. 222-1936.

Pályázat.

A Magyarországi Unitárius Egyház Igazgató Tanácsa által rendszeresített **központi missziói lelkészi állásra** pályázatot hirdetnek.

A központi missziói lelkészi állás javadalma:

1. A Magyarországi Unitárius Egyház által a Közalapból folyósítandó évi 1088 (Egyezernyolcvannyolc) pengő, valamint

2. A M. Kir. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter úr 6606—1936. II. sz. rendeletével biztosított évi 1088 P. (Egyezernyolcvannyolc) pengő állami fizetéskiegészítés (kongrua), továbbá

3. Az Egyház által biztosítandó kettő szoba és mellékhelyiségekből álló természetbeni lakás.

A központi missziói lelkész tendői:

a) A központi irodában ellátja azokat a titkári teendőket, amelyeknek elvégzésével őt a püspöki vikárius megbizsa.

b) A vikárius utasítása szerint Budapesten és vidéken lelkészi szolgálatokat végez. Vidéken teljesítendő szolgálatok alkalmával felmerülő készkiadásai (vasuti költség stb.) a Közalapból megtérítetnek.

c) Az Unitárius Misszióháznál segédlelkészi teendőket végez és ezzel kapcsolatos más teendőket, amiket a Misszióház lelkésze, a püspöki vikárius hozzájárulásával számára kijelöl.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy pályázati kérvényüket 1936. évi dec. 25-ig hozzám adják be. A pályázati kérvényekhez a következő okmányokat kell csatolni:

1. Születési bizonyítvány. 2. Magyar állampolgárság. 3. Lelkészi oklevél. 4. Életleírás. 5. Tisztiorvosi bizonyítvány.

A Magyarországi Unitárius Egyház szolgálatában álló, illetve itt rendszeresített állást betöltő pályázóknak a most említett okiratokat nem kell bemutatniok.

Budapest, 1936. XII/8.

Józan Miklós
püspöki vikárius.

Lelkészi nyugdíjalapra újabban adakoztak a következő buzgó atyánkfiai és jóakaróink: Borbély Irén 20 P, vitéz Pernecky Jenő (esk.) 10 P, Häutler György két ízben 8—8 P, dr. ifj. Halász János 6 P, dr. Zsakó Andor és Pápai István, Kecskemét 5—5 P, Fodor Béla és Barabás Irma 2—2 P, Csiki Pál, Polgár Lipót, Benczédi Dániel és Gál Mihály 1—1 P. Azonkívül az őszi hálaadás alkalmával perselygyűjtés a Koháry utcai templomban 13 P, 01 fill. a Rákos utcai templomban 6 P, 59 f. Fogadják a nemeszívű adakozók egyházunk hálás köszönetét. Példájuk szolgáljon buzdításul másoknak is. A lelkészi nyugdíjalap gyarapítását ajánlom — ország szerte — összes hiviünknek megértő szeretetébe. Hogyha mindenki negyedevenként bár 50 fillért ajándékozna a Nyugdíjalapra, azáltal is nagyban elősegítené célunk megvalósítását: a 100.000 Pengős alapot, amelynek 50 százaléka már Istenjóvoltából együtt van. Ennyit még a jobbmódú iskolásgyermek is adakozhatnának, tanúságot téve már a zsenge korban az összetartozandóság érzetéről. Van, aki ha vonta is adhatna 50 fillért. Minden legkisebb adomány 1927. óta megvan örökítve a Lelkészi Nyugdíjalap „Aranykönyvében.”

Szives üdvözlettel

Budapest, 1936—XII. 8.

Józan Miklós
püspöki vikárius,
az Alap kezelője.

A Szentábrahámi Mihály pihenő székelykapujára újabban adakoztak: Häutler György 7 P, Albert Jánosné 3 P, Kádár Ferenc 1 P, összesen 11 P, hozzáadva az augusztus-szeptember hóban közölt 25 P-t, együttesen 36 P. A kapu előállítása, mint akkor is közöltük, körülbelül 250 P. Kérjük hiviünket, hogy erre a célra, mely a telep székely jellegét megadná a dombvidéken, igyekezzenek összehozni a székelykapu árát.

A Szentábrahámi Mihály pihenőre adakoztak újabban: Csalkai Jenő 10 P, Csengery Andor 6 P, dr. Szabó Andor és U. L. 5—5 P, Fodor Béla és Ujvári László (decemberre) 2—2 P, dr. Szentiványi József 1 P, 1 drb. levelezőlap — 10 f., 1 darab levelezőlap — 8 f. összesen — 18 f., kiegészítésül 82 f., összesen 32 P. hozzáadva a november hóban közölt 1386 P-t, együttesen 1418 P.

Bölöni Farkas Sándor Egyeletünk Szakács János tagtársunk elhunytá alkalmával gyűjtést rendezett, koszorúra, melyre összesen 23 P folyt be az alábbi részletezés szerint: Nagy Aron 7 P, dr. Csiki Gábor, Birtalan Lajos, Hegedűs Szilárd, Péter János, Szabó Dénes, Betegh Gábor 2—2 P. Kováts Gyula, Pálffy Lajos, Ferencz József 1—1 P. Az egylet koszorúra kilizetett 6.60 P-t és az elhunyt nevének átadott 16.40 P-t. Egyben ugyancsak az

egylet nevében hálás köszönetemet fejezem ki Berki József művezető, székely testvérünknek, akinek kezdeményezésére az Ericsson-gyár munkásai, ahol az Istenben megboldogult Szakács János testvérünk dolgozott 50 pengőt gyűjtöttek össze és adományoztak hozzátartozóinak. Nagy Áron elnök.

Elszámolás a Bölöni Farkas Sándor Iparosok és Kereskedők Köre karácsonyi vacsorájára adományozott pénzbeli és természetbeni megajánlásokról. Pénzt adományoztak: Klein Géza gyárigazgató 10 P, Nagy Áron asztalosmester 10 P, dr. vitéz Gyulai Tibor iparkamarai főtitkár 5 P, Szokodi János festőmester 5 P. Betegh Gábor festőmester és Berde Lajos cipészemester 3-3 P. Péter János kalaposmester adományozta a bort 12.50 P és a tombolához a kalapokat, melyek az egyletnek 18.42 P-t jövedelmeztek. Birtalan Lajos kárpitósmester által adományozott párnák sorsolása 13.20 P-t jövedelmezett. Máté Ernő nyomdatulajdonos a vacsorameghívókat féláron készítette el s így 7 P értéket adományozott. Szabó Dénes kereskedő vizet és savanyúságot 7 P értékben. Pálffy Lajos szerelő szép cukorkosár adománya a sorsoláson 2.60 P-t jövedelmezett. Illyés Sándor kereskedő borsot adományozott 2 P értékben. A vacsorán felülfizetésekből 7.20 P gyűlt össze Csákány Dávid és neje 2 P. Dimény Mózes, dr. Csiki Gábor, Dimény Dénes, Kiss Miklós, Balla István 1 P és Badócz —.20 P adományaiból. — Az adományokért és a buzgó áldozatkészségért mindenkinek, az itt nem említetteknek is egyletünk nevében köszönetet mondunk: Nagy Áron elnök, Szabó Dénes főtitkár.

A fűzesgyarmati unitárius templom orgonájára a következő védnöki adományok folytak be, melyeket e helyen is köszönettel nyugtáz az Egyházközség. dr. Gyulai Zoltán 5.—, ifj. Gyulai Ferenc 1.—, ifj. Gyulai Zoltán 1.—, Rédiger Károly 5.—, Raffay Dániel 2.—, dr. Péter Aladár 2.—, Bartók Géza 3.—, Ajtai Kovács József 3.—, dr. Iván László 5.—, dr. Nagy Béla (Szombathely) 3.—, dr. báró Daniel Gábor 3.—, László János 2.—, Csatkai Jenő (Sopron) 2.—, dr. Tóth György 5.—, Szász Domokos 5.—, Mihályi István 5.—, Benke Gyula 2.—, Józán Miklós 5.—, Bencze Béla 1.—, Gyöngyösi József 6.—, Ágoston Jenő (Békés) 5.—, dr. vitéz Lázár János 1.—, Abrudbányai Rédiger Ödön 5.—, dr. Csiki Gábor 5.—, ifj. Hegedüs Károly (Újkigyós) 5.—, Ferencz József 5.—, Borsi János (Dévaványa) 5.—, dr. vitéz Kozma György 5.— pengőt. Összesen 102.— pengő. A fűzesgyarmati unitárius hívektől befolyt összesen 234.— pengő. Együtt eddig: 336.— pengő. Az egyházközség vezetősege hálás szívvvel mond köszönetet mindazoknak, kik nemes adományaikkal segítségünkre siettek. — Istennek áldása legyen a kegyes adakozók életén!

Istentiszteleti sorrend 1937. január hóban.

H O L	Melyik napon	Mely órában	Szolgálatot végai
A) Templomokban:			
V., Koháry-utca 4. . . .	1. 10. 21. 3. 17. 31.	d. e. 11 " "	Józán Miklós Barabás István
IX., Rákos-u. 3. (Misszióház)	1. 3. 10. 17. 31. 24.	d. e. 10 " " " " " " " "	Kereki Gábor Gálna Sándor Szent Iványi Sándor Ferencz József dr. Csiki Gábor
B) Körzetekben:			
X., Máv.-telep. Prot. imaház	10. 24.	d. u. 4 " "	dr. Csiki Gábor Ferencz József
C) Pestkörnyéken:			
Csepel—Templom-téri polgári iskola	24.	d. e. 11	Ferencz József
Kispest—Wekerle-telep II. sz. elemi iskola .	17.	d. u. 4	Ferencz József
Pestszenterzsébet—Erzsébet-u. el. iskola	10. 24.	" " " "	Szent Iványi Sándor dr. Csiki Gábor
Pestszentlőrinc—Unitárius templom . .	1. 3. 10. 17. 21. 31.	d. e. 11 " "	Pethő István Pethő István
Rákospalota — Máv.-telepi iskola . .	3.	d. u. 4	Barabás István
Ujpest—Szt. István-téri polgári iskola	31.	" "	Barabás István
D) Vidéken:			
Debrecen-Hatvan-u. 24. Unitárius imaház . .	3.	d. e. 10	dr. Csiki Gábor

NB! Ifjusági istentisztelet a hó első vasárnapján. Templomlátogatás kötelező a IV.—VIII. oszt. tanulók számára. — *Téli konferencia* a Misszióház templomában és gyülekezeti termében január 7—10 a délutáni órákban. — Egyházi énekkar próbái a Koháry-utcai tanácsteremben *hétfőn* és *csütörtökön* este 7 órakor. — *Egyházi adó befizetését* az év elején szorgalmazzuk, hogy ne kelljen *végső esetben* hatósági behajtáshoz folyamodnunk. — *Pénztáros:* Zsigmond Lőrinc. Hivatalos órák d. e. 9—2-ig, d. u. 4—6-ig *Pénzbeszédők:* pesti oldalon Lux Ernő, budai oldalon Varga Jenő afiai. Kérjük hűveinket, fogadják őket megértéssel „Unitárius Értesítő” előfizetési díjait szintén közvetítik.

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

Felelős szerkesztő és kiadó Dr. Iván László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Koháry-utca 4. Telefon 1-174-24.

Előfizetési díj a negyedévenként megjelenő „Mai Füzetek” c. melléklettel együtt egy évre 4.— pengő, amely beküldhető a 30.400 számú postatakarékpénztári folyószámlára — (csekk-tulajdonos: Unitárius Egyházközség, Budapest).

A lap tulajdonosa a Budapesti Unitárius Egyházközség. A „Hivatalos rész” c. rovat a Magyarországi Unitárius Egyház bármelyik szerve által beküldött hivatalos közleményt tartalmazza

XV. évf. 12. sz. Budapest, 1936. december hó

Utánaküldés kizárva!

Uj cim :